

Quo Vadis, Dzie

Na rozstaju grzesznych dróg
Płynie wolno morze głów bez końca
Na rozstaju grzesznych dróg
Przygarbiony krzyż wskazuje...
Miasto wielkie jak ze snu
Podzielone jest na pół
Pierwsza złotem mieni się
Druga mroczna jest jak śmierć
I niech pierwszy dzień
Ostatnim będzie dniem sądu
I niech pierwszy dzień
Ostatnim będzie dniem
Droga kręta lecz do bram
Wiedzie potępionych cały orszak
Za jedną bramą złoty bruk
Za drugą bruk jest z ludzkich głów
Jednym wręczą chleb i sól
Przyodziani będą w białe szaty
Innych czeka żal i ból
Wieczna noc, przykryci zimnym piachem
KAŻDY NIESIE SAM SWÓJ KRZYŻ